

Familjen Boströms

– en musikalisk familj

Pappa Elon kom från ett litet samhälle, som heter Vimosågen i Venjans socken. Mamma Märta var sallerökulla, närmare bestämt från Utanmyra. Elon spelade fiol och Märta cittra. De fick fem barn, Sten, Siv, Inger, Rolf och Sören. Familjen bodde i Vimosågen fram till år 1950. Elon arbetade där vid sågverket, som var arbetsplats för de flesta som bodde där. Märta var hemma och skötte familjen.

Barnen började tidigt att hantera instrument. Sten har berättat, att han lärde sig spela dragspel när han bodde i Vimosågen. Han fick låna ett av Birgit Ekmark, som också bodde där. Sten var då omkring 9 år gammal, och han övade på Arholmavalsen en hel sommar. Det var ofta främmande hos familjen, och Sten som var äldst, fick då tillåtelse att komma in i köket och lyssna, för det blev mycket musik och sång när det kom gäster. Det var i köket man samlades, eftersom kammaren var sovrum för hela familjen.

Vid ett tillfälle var en man från Ryssland på besök. Han hette Nikolajev och var duktig att spela mandolin och att sjunga. Det var spännande för en liten pojke att få vara med, och det gav nog inspiration till att börja spela. Sten fick ett dragspel så småningom. Det var sedan familjen flyttat till Sollerön. Sollerö IF skänkte ett till honom, och det glömde han aldrig.

Även Siv började spela dragspel, men det blev mest gitarr och cittra för hennes del. Förmodligen lärde hon sig spela av Sten och mamma Märta.

*Hela den musikaliska familjen Boström samlad inför ett framträdande.
Bakre raden fr.v: Sten, Siv, Märta och Elon. Framför: Inger, Sören och Rolf.*

Exempel på en affisch som sattes upp inför familjens framträdande.

Inger började spela gitarr redan i Vimosågen då hon var omkring 7 år. Eftersom Märta spelade gitarr fanns en sådan i huset, så Inger övade flitigt. Men det var dragspelet som kom att bli hennes huvudinstrument. Hon minns inte själv hur hon lärde sig spela dragspel, men troligen var det storebror Sten som lärde henne då hon var i nioårsåldern. Sitt första dragspel, ett Beroniusspel, har hon fortfarande kvar och det fick hon vid elva års ålder. Hon minns att det kostade 1300:- och avbetalningen var 25:- per månad. Det var en stor lycka att ha ett eget dragspel! Inger spelade också mandolin och fiol i den kommunala musikskolan, men det är dragspelet som har varit och som fortfarande är det instrument hon trivs allra bäst med.

Rolf och Sören började också i kommunala musikskolan, där Rolf spelade blockflöjt och Sören mandolin och fiol. Så småningom började Rolf spela klarinett och Sören trumpet. Det var musklärare Anders Hjelm från Mora, som undervisade en grupp ungdomar i Missionshuset på Sollerön. De tillhörde missionsförsamlingens juniorer och det hela resulterade i en blåsorkester. Efterhand slutade en efter en, och kvar blev bara Rolf och

Musikläraren Anders Hjelm fick en hel blåsorkester på Sollerön. Från ett framträdande i skolan fr.v. Sören Boström, Ivar Påhls, Hasse Johnson, Rune Häll, Sune Bondesson och Rolf Boström.

Sören. Då kom Anders Hjelm till pojkarnas hem i Utanmyra och fortsatte att undervisa där. Sören berättar, att Anders en gång kom cyklande från Mora då det var 1 grad kallt och 1 dm snö. Efter lektionen tyckte familjen, att han inte skulle behöva cykla tillbaka i detta väder, utan det blev betald taxi till Mora. "Förresten kallades det droska på den tiden", inflikar Sören. Rolf och Sören började sedan att spela i Mora ungdoms-musikkår, där Anders Hjelm var ledare.

Då sågverket i Vimosågen upphörde, började Elon arbeta på sågen i Vika. Familjen flyttade då, som nämnts tidigare, till Sollerön. Året var 1950, och barnen var då 12, 11, 8, 7 och 5 år gamla.

Omkring 1952-53 började familjen spela och sjunga i bystugor runt omkring Siljan. De kallade det för "musikaftnar". De hyrde själva dessa bystugor och tog inträde, 1:50 för vuxna och 50 öre för barn, men priset höjdes troligen efterhand. Familjen hade inte egen bil utan fick ta droska. Oftast var det Grudd Johan som körde dem, ibland var det Masniss Jerk. Familjen hade inte heller egen telefon, utan Märta fick gå till Tåjn Lina i närheten och ringa när hon skulle hyra bystugorna. Märta var verkligen den drivande kraften, och utan hennes brinnande intresse hade det nog inte blivit några musikaftnar. I regel spelade och sjöng familjen på söndagarna. Det kunde bli en eller två föreställningar, klockan ett och klockan fyra. Barnens

Program

- 1 Luffarvisa (Alla)
- 2 Månsken över Angermanälven.
- 3 Bomsens födelsedag. Prof. Pörn.
- 4 Du får inte gå skifet fram.
- 5 Tammen full utan solken.
- 6 Nu ä ä sommars. (Alla)
- 7 Ci. Ci. ä Ci. (Sten, Langer, Siv.)
- 9 Dragspel (Fing. ä Sten)
- 9 Den ros du gav mig. (Sten)
- 10 En afton vid Myon. Fidor.
- 11 Biki. Paj. (Sten ä Siv)
- 12 Säg att du älskar mig.
- 13 (Alla)
- 14 Låt litet krypin rygga vind
- 15 Plorka vill jag skogsvid.
- 16 Srikiby, Srikiby.
- 17 Flygg du lilla duva. (Sten)
- 18 I för du gå kärlek.
- 19 (Alla)
- 20 På en sjömans grav.
- 21 Hambo (E. Lön ä Sten)
- 22 Mors lilla Olle. (Lön. P. J.)
- 23 Fem röda rosor.
- 24 Spring ä te.
- 25 Avslutning.

Ett av familjen Boströms program för en musikunderhållning en kväll på 1950-talet.

Musik i Tasbäcks bystuga på 50-talet. Fr.v: Siv, Märta, Inger på cittra, Sten och Elon.

gaget var 1:50 för en föreställning, dubbelt om det varit två. Då var det glada minner hos syskonen. Sören minns, att han och Rolf ibland brukade slåss bakom scenen, och då kom pappa och sade: "Håll fre på er ungar för nu ska ni in och sjunga.

Familjen spelade och sjöng också på bröllop och kalas. Barnen medverkade i några radioprogram, bl.a. Barnens brevlåda med Sven Jerring som programledare. Programmet sändes från Mora i samband med Vasaloppet. Sten, Siv och Inger deltog också i dragspels-DM i Rättvik 1952. Som spelande och sjungande familj höll de på till omkring 1958.

Vid denna tidpunkt började Sten spela tillsammans med solleröpojarna Puti Rolf, Bäck Rune och Smis Rune. De spelade på majstångsresningar, kalas och bröllop. Sten och Puti Rolf spelade även till dans på Sollerö ångbåtsbrygga, där ångbåten Engelbrekt lade till med danslystna passagerare. Siv och Inger underhöll turister med sång och musik på bussresor till olika solleröfäbodrar. Detta var i slutet av 1950-talet, och det var Sollerö Reso-klubb med Arvid Knutz i ledningen som ordnade dessa resor.

I början av 1960-talet bildade Sten orkester. Han var då i Norge och

Med den musikaliska familjen Boström som stomme bildades olika grupper. Här poserar ett gäng i vintersolen. Är det männe Frusen melodi som spelas? Fr.v: Rolf Eriksson, Rune Bäck Rune Smith och Sten Boström.

arbetade som brunsbarrare och kom där tillsammans med några norrmän som han började spela med. Senare tog han även med Rolf och Sören. Rolf spelade förutom klarinett även saxofon och gitarr, medan Sören spelade trumpet och gitarr. Sten spelade så småningom även hammondorgel. Medlemmarna skiftade under åren av olika anledningar, men Rolf och Sören var med ända till 1975. Sten fortsatte en tid även efter det att Rolf och Sören slutat.

Inger började 1968 spela på bl.a. kalas och bröllop, först tillsammans med Marianne Persson från Långlet, senare tillsammans med Nils Persson från Vika. 1972 bildade Inger en duo tillsammans med Björn Wass från Gesunda, och när Puti Rolf kom hemflyttande från Stockholm kom även han med i gänget. 1978 började Ingers ynste son Kent att spela med, och det blev "Ingers kvartett". Den upphörde 1984.

Av den ursprungliga familjen Boström finns nu endast Inger, Rolf och Sören kvar. De spelar och sjunger fortfarande i olika sammanhang, och musiken lever vidare i Märta och Elons barnbarn och barnbarnsbarn.

Inger, Rolf och Sören har berättat.

Efter att familjen splittrats bildades flera orkestrar. Överst INGERS KVARTETT med Rolf Eriksson, Kent Ploog, Inger själv samt Björn Vass.

BOSTRÖMMARNA var en annan konstellation med Sten, Rolf och Sören längst fram. Ackompanjerade gjorde Rolf Martinsson och Bernt Lindkvist.